

Архијереји Лонгин и Никодим богослужили у Голубићу

На празник Преноса моштију Светог првомученика и архиђакона Стефана, 15. августа 2019. године, Њихова Преосвештенства Епископ новограчанички и средњезападноамерички г. Лонгин и Епископ далматински г. Никодим служили су свету архијерејску Литургију у Голубићу.

У храму посвећеном Светом архиђакону Стефану окупио се велики број верника којима се епископ Никодим обратио честитајући славу и благодарећи епископу Лонгину на његовом труду и бризи о народу у Далмацији коју стално показује иако је удаљен хиљадама километара.

-Владика Лонгин је провео пуно времена на овим просторима, најпре као ђак у крчкој богословији, касније као професор, а онда и као Епископ деведесетих година када је овде било најтеже. Он и сада, када је у далекој Америци, стално зове и пита за нас, често нас и посети и за то желим од срца да му

захвалим, рекао је Епископ далматински.

-Радостан сам што смо се данас овде окупили у великом броју да прославимо једног дивног угодника Божјег који је међу првима пострадао и показао нам како треба да исповедамо веру Христову, рекао је владика Никодим и предао реч епископу Лонгину:

-Пре свега драго ми је што са увеидео да овдашњи свештеници на челу са својим Епископом са великим ентузијазмом чувају нашу стару веру. Видим да овде има пуно радости и да се они јако труде, а радује их, наравно, кад има народа који овде борави и долази. Нисмо заборавили светиње Епархије далматинске, а посебно наше манастире и богословску школу, и где год да смо отишли увек смо присутни овде, макар молитвом. Јако сам радостан што је баш владика Никодим овде данас Епископ. Он је млади човек, рођен овде. После дуго година мајка је родила сина који је завршио богословију, постао школовани калуђер и кога је Црква поставила на светилник, да буде светлост да би верни могли, слушајући њега и сарађујући са њим и свештеницима, да душу спасу и веру одрже. Ми овде имамо праву, аутентичну веру, онакву какву је Христос проповедао, а од нас зависи колико ми ту веру живимо и колико од ње имамо духовне користи. Можемо ми да волимо што су цркве старе, што су манастири леви, а коначи украшени, али ако у нашем срцу и души нема вере, ако нам срце није отворено за Бога и за ближње своје, онда ми нећемо имати много користи од тога што се називамо православним хришћанима. Што смо више Духом Светим просвећени и што више има јеванђељске љубави у нама, ми смо јачи, снажнији, радоснији, осећамо да смо сви браћа и сестре и онада нам ништа није тешко. Кад нам је Бог првом месту, онда нам је све друго у животу на свом месту, а ако Бога нема – све нам се поремети, приоритети нам се помешају и онда патимо. Ту нам помаже наше свето православље и Црква. Нека Господ чува православни народ Далмације и све људе добре воље, да сви живимо у миру и да наше сутра буде веселије.

- Извор: Епархија далматинска & spc.rs